Всю довгу ніч проклятий сич
На хаті стогне
І — дивна річ — сон тихий пріч
Від мене гоне.

Думки сумні у тишині
Серденько крають,
Примар страшні баньки в вікні
Мені кивають.

Смакує мух в кутку павук —
Якась ридає...
А серця стук в предчутті мук
В ушах лунає.

Химерний жах темнить в очах,—
Я ліжко кинув...
Лупатий птах навів той страх,—
А щоб ти згинув!..

1906